

29 MAYIS İSTANBUL'UN FETHİ ANISINA

لَقَدْ كَانَ الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ قَلْبِنَا أَمِيرُهَا، وَ لَنِعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ

“ Konstantiniyye (İstanbul) muhakkak fethedilecektir. Onu fetheden komutan ne güzel komutan,
onu fetheden ordu ne güzel ordudur.”

29 MAYIS
2019

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Bismillahirrahmanirrahim

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا

- Şüphesiz biz sana apaçık bir fetih verdik.

لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُمِمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا

-Ta ki Allah, senin geçmiş ve gelecek günahlarını bağışlasın, Sana olan nimetini tamamlasın ve seni doğru bir yola iletсин.

GAZEL

İmtisâl-i câhidû fillâh olubdur niyyetüm
Dîn-i İslâm'un mücerred gayretidür gayretüm

Fazl-ı Hakk u himmet-i cünd-i ricâlullâh ile
Ehl-i küfri ser-te-ser kahr eylemekdür niyyetüm

Enbiyâ vü evliyâyâ istinâdum var benüm
Lutf-ı Hak'dandur hemân ümmîd-i feth ü nusretüm

Nefs ü mâl ile n'ola kılsam cihânda ictihâd
Hamdülillah var gazâyâ sad hezârân ragbetüm

Ey Mehemmed mu'cizât-ı Ahmed-i Muhtâr ile
Umaram gâlib ola a'dâ-yı dîne devletüm

Avnî (Fatih Sultan Mehmet)

GAZEL (Günümüz Türkçesi)

Allah için küfürle cihadın misalini vermektir niyetim;
Mücerret gayretim, (sadece) İslâm dini içindir.

Hakk üstünlüğü ve Allah'ın yücelttiği veliler himmetiyle
Kâfirleri baştan sona kahrelemektir niyetim.

Peygamberlerle velilerdir istinadım benim;
Hakk'ın lütfundandır, fetih ve başarı ümidim.

Nefis ve malla cihadıma şaşılmasın;
Hamdolsun, gazaya binlerce rağbetim var.

Ey Mehmet, Seçilmiş Ahmed'in mucizeleriyle
Umarım, galip gelir din düşmanlarına devletim.

Avnî (Fatih Sultan Mehmet)

İstanbul`u Fetheden Yeniçeriye Gazel

Vur Pençe-i Âlî'deki şemşîr aşkına
Gülbang-ı âsmânı tutan pîr aşkına

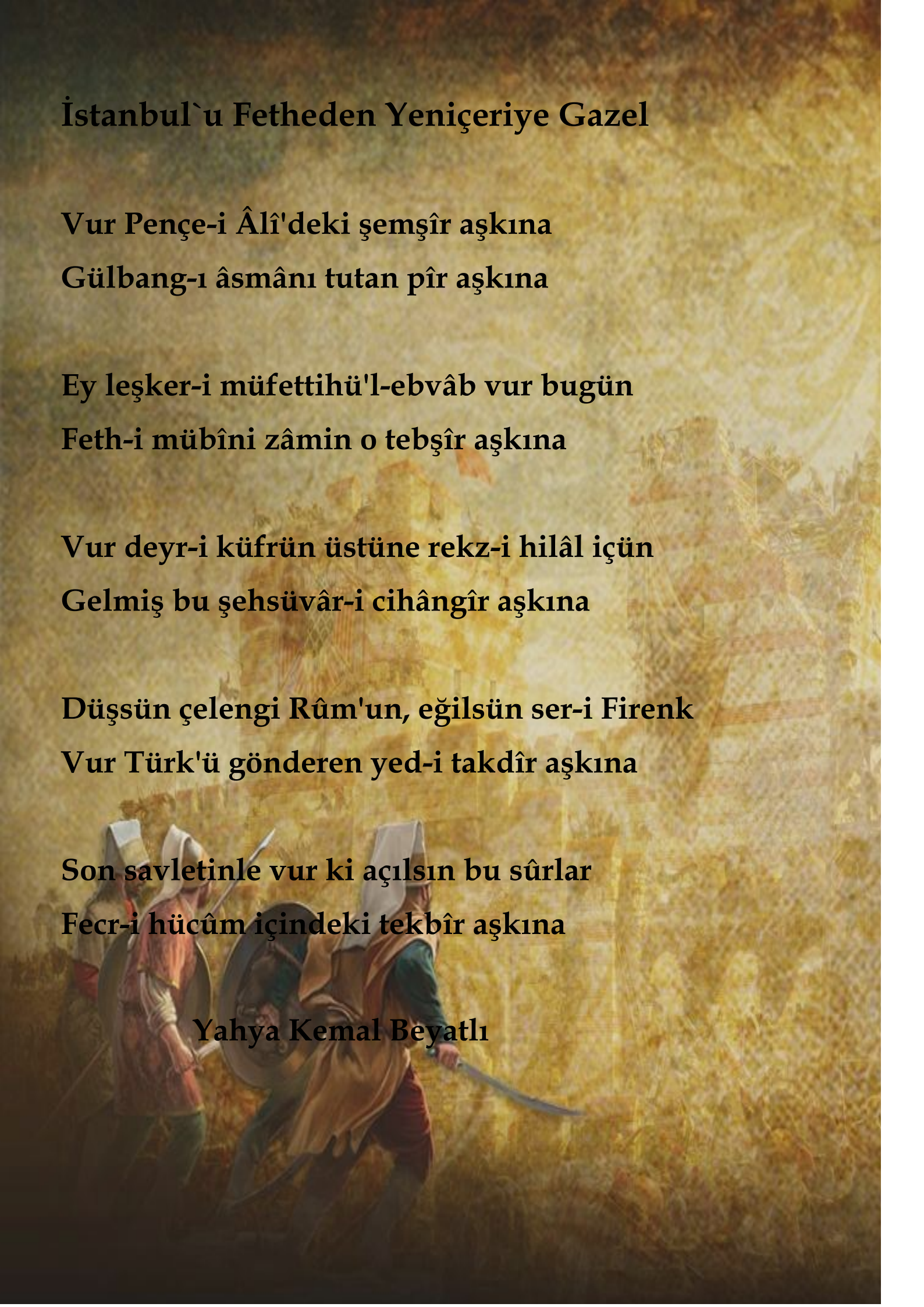
Ey leşker-i müfettihü'l-ebvâb vur bugün
Feth-i mübîni zâmin o tebşîr aşkına

Vur deyr-i küfrün üstüne rekz-i hilâl için
Gelmiş bu şehsüvâr-i cihângîr aşkına

Düşsün çelengi Rûm'un, eğilsün ser-i Firenk
Vur Türk'ü gönderen yed-i takdîr aşkına

Son savletinle vur ki açılsın bu sûrlar
Fecr-i hüçûm içindeki tekbîr aşkına

Yahya Kemal Beyatlı

İstanbul`u Fetheden Yeniçeriye Gazel

Vur Ali'nin elindeki kılıç aşkına

Duası gökleri tutan pir aşkına

Ey kapıları açan ordu, vur bugün

O apaçık fethi haber veren müjde aşkına

Vur küfrün dünyasına hilalin yükselmesi için

Gelmiş bu cihan fatihi süvari aşkına

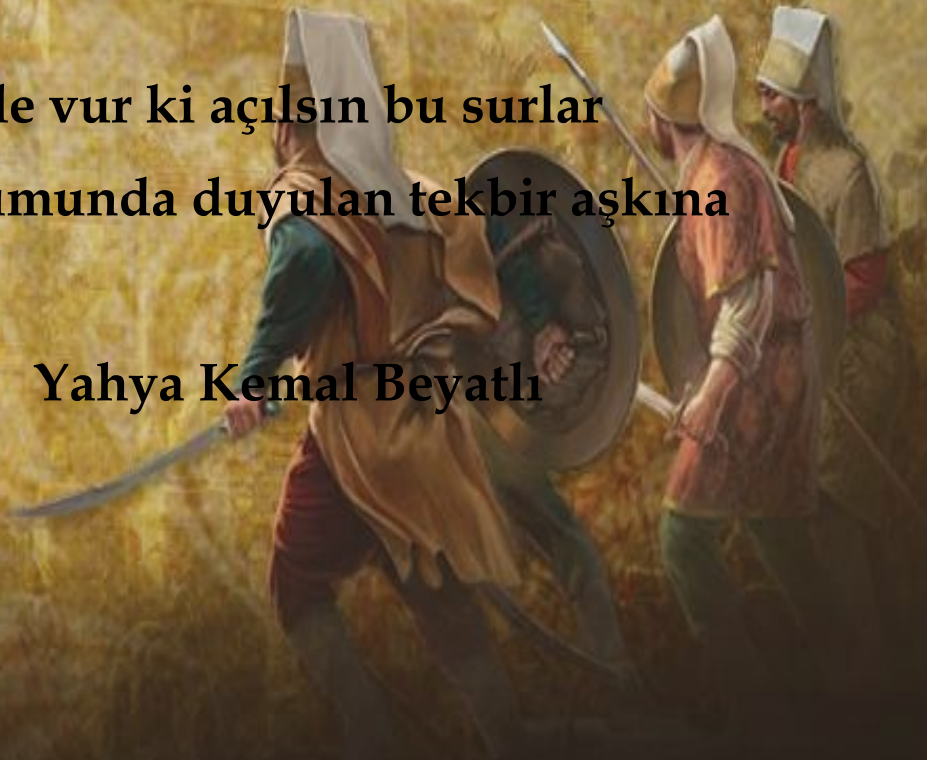
Düşsün çelengi Rum'un, eğilsin Frenk'in başı

Vur Türk'ü gönderen ilahi el aşkına

Son gücünle vur ki açılsın bu surlar

Şafak hücumunda duyulan tekbir aşkına

Yahya Kemal Beyatlı

FETİH MARŞI

Yelkenler biçilecek, yelkenler dikilecek;
Dağlardan çektiriler, kalyonlar çekilecek;
Kerpetenlerle surun dişleri sökülecek!

Yürü, hâlâ ne diye oyunda oynaştasın ?
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Sen de geçebilirsin yardan, anadan, serden;
Senin de destanını okuyalım ezberden;
Haberin yok gibidir taşıdığın değerden!

Elde sensin, dilde sen, gönüldesin baştasın,
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Yüzüne çarpmak gerek zamanenin fendini!
Göster : Kabaran sular nasıl yıkar bendini!
Küçük görme, hor görme, delikanlım kendini!

Şu kırık abideyi yükseltecek taştasın,
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Bu kitaplar Fatih'tir, Selimdir, Süleyman'dır;
Şu mihrap Sinanüddin, şu minare Sinan'dır;
Haydi artık uyuyan destanını uyandır!

Bilmem, neden gündelik işlerle telaştasın;
Kızım, sen de Fatihler doğuracak yaştasın!

Delikanlım, işaret aldığın gün atandan
Yürüyeceksin! Millet yürüyecek arkandan!
Sana selam getirdim Ulubatlı Hasandan!

Sen ki burçlara bayrak olacak kumaştasın,
Fatih'in İstanbul'u fethettiği yaştasın!

Arif Nihat ASYA

FETH 1453
Sultan Mehmet Han

Mehter Vuruyor

Mehter vuruyor tarihin aksetmede yâdı
Andık yine, Fatih'le, Süleyman'ı, Murad'ı.
Kös sesleri sarsın bütün İstanbul'u yer yer
Geçsin önümüzden, koca gazi ve şehitler.

Türk ordusunun şan dolu bir satvetidir bu
Fethin, Mohaç'ın, Niğbolu'nun haşmetidir bu.
Mehter bize bir ruh veriyor, tâ nerelerden
Meriçlerle, Çanakkale, Yemen'den, Korelerden

İSTANBUL'UN FETHİNİ GÖREN ÜSKÜDAR

Üsküdar, bir ulu rüyayı görenler şehri!
Seni gıpta ile hatırlar vatanın her şehri.

Hepsi der: "Hangi şehir görmüş onun gördüğünü?
Bizim İstanbul'u fethettiğimiz mutlu günü!"

Elli üç gün en mehabetli temaşa idi o!
Sanki halkın uyanık gördüğü rüya idi o!

Şimdi beş yüz sene geçmiş o büyük hatıradan;
Eli üç günde o hengame görülmüş buradan;

Canlanır levhası hala beşer ettikçe hayal;
O zaman ortada, her saniye gerçek bir hal.

Gürlemiş Topkapı'dan bir yeni şiddetle daha
Şanlı namiyle 'Büyük Top' denilen ejderha.

Sarfedilmiş nice kol kuvveti gündüz ve gece,
Karadan sevkedilen yüz gemi geçmiş Haliç'e;

Son günün cengi olurken ne şafakmış o şafak,
Üsküdar, gözleri dolmuş, tepelerden bakarak,

Görmüş İstanbul'a yüz bin meleğin uçtuğunu;
Saklamış durmuş asırlarca hayalinde bunu.

Bu Őehr-i Sitanbul ki bi misl ü behâdır
Bir sengine yek-pâre Acem mülkü fedâdır
Bir gevher-i yek-pâre iki bahr arasında
HurŐid-i cihan-tâb ile tartılsa sezadır

Nedim

Canım İstanbul

Ruhumu eritip de kalıpta dondurmuşlar;
Onu İstanbul diye toprağa kondurmuşlar.

İçimde tüten bir şey; hava, renk, eda, iklim;
O benim, zaman, mekan aşır geçmiş sevgilim.

Çiçeği altın yıldız, suyu telli pulludur;
Ay ve güneş ezelden iki İstanbulludur.

Denizle toprak, yalnız onda ermiş visale,
Ve kavuşmuş rüzgar onda, onda misale.

İstanbul benim canım;
Vatanım da vatanım...

İstanbul,
İstanbul...

Tarihin gözleri var, surlarda delik delik;
Servi, endamlı servi, ahirete perdelik...

Bulutta şaha kalkmış Fatih'ten kalma kır at;
Pırlantadan kübbeler, belki bir milyar kırat...

Şahadet parmağıdır göğe doğru minare;
Her nakışta o mana: Öleceğiz ne çare?..

Hayattan canlı ölüm, gūnahtan baskın rahmet;
Beyoğlu tepinirken ağlar Karacaahmet...

O manayı bul da bul!
İlle İstanbul'da bul!

İstanbul,
İstanbul...

Boğaz gümüş bir mangal, kaynatır serinliği;
Çamlıca'da, yerededir göklerin derinliği.

Oynak sular yalının alt katına misafir;
Yeni dünyadan mahzun, resimde eski sefir.

Her akşam camlarında yangın çıkan Üsküdar,
Perili ahşap konak, koca bir şehir kadar...

Bir ses, bilemem tambur gibi mi, ud gibi mi?
Cumbalı odalarda inletir "Katibim" i...

Kadını keskin bıçak,
Taze kan gibi sıcak.

İstanbul,
İstanbul...

Yedi tepe üstünde zaman bir gergef işler!
Yedi renk, yedi sestem sayısız belirişler...

Eyüp öksüz, Kadıköy süslü, Moda kurumlu,
Adada rüzgar, uçan eteklerden sorumlu.

Her şafak Hisarlarında oklar çıkar yayından
Hala çığıllıklar gelir Topkapı sarayından.

Ana gibi yar olmaz, İstanbul gibi diyar;
Güleni şöyle dursun, ağlayanı bahtiyar...

Gecesi sümbül kokan
Türkçesi bülbül kokan,

İstanbul,
İstanbul...

Necip Fazıl KISAKÜREK